

РЕШЕНИЕ

№ 2421

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13498** по описа за **2019** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 243699/ 15. 10. 2019 г. по НАХД № 9063/2019 г. на Софийския районен съд /СРС/, 135 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 81/ 2. 07. 2018 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 326 от Закона за електронните съобщения във вр. с чл. 5, ал. 1, изр. 2 във вр. с чл. 5, ал. 1, изр. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения /ОИООЕС/.

Твърди се, че решението е незаконосъобразно. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС, както и да отмени НП. В проведеното съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Комисията за регулиране на съобщенията, не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за

неоснователна.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Безспорно е доказано, че касационният жалбоподател, в качеството си на предприятие, което е уведомило Комисията за регулиране на съобщенията за намерението си да осъществява обществени електронни съобщения и което към месец март 2018 г. е било вписано в публичния регистър на предприятията по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС, не е представило годишен отчет за 2017 г. Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения /ОИООЕС/ във връзка с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от Закона за електронните съобщения предприятия, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения, са длъжни да предоставят на комисията годишен отчет за дейността по предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги през предходната година. Предприятията предоставят годишния отчет в срок до 1 март ежегодно.

Като не е представило отчет за дейността си през 2017 г. в срок до 1. 03. 2018 г., дружеството е осъществило състава на чл. 5, ал. 1, изр. 2 от ОИООЕС.

Възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила са неоснователни. Правилно съдът е дал ход на делото при условията на чл. 61, ал. 2 от ЗАНН, тъй като дружеството не е било открито на единствения наличен по делото адрес, който е посочен и в Търговския регистър като адрес на управление на дружеството /видно от извадка от Търговския регистър на л. 33 от материалите по НАХД № 9063/ 2019 г. на СРС/. Съдът няма задължение да издирва повторно дружеството, след като негов представител веднъж не е открит на наличния по делото адрес.

Обстоятелството, че дружеството не е извършвало дейност за посочения период, не го освобождава от задължението да подаде годишен отчет, тъй като законът не прави разграничение в посочения законов ангажимент относно извършването или неизвършването на дейност по чл. 33 от ЗЕС. В тази връзка е и разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от ЗЕС, съгласно която предприятие, което е подало уведомление за осъществяване на обществени електронни съобщения по чл. 66, спазва общи изисквания, определени в зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа и/или услуга. Следователно, достатъчно е дружеството да е подало уведомление за

осъществяване на обществени електронни съобщения, за да възникне задължението му по чл. 5, ал. 1 от ОИООЕС

Неоснователни са твърденията за допуснати съществени процесуални нарушения от административнонаказващия орган. Производството по чл. 78, ал. 1, т. 1 ЗЕС /предоставяне на възможност за становище на дружеството/ не представлява пречка за реализиране на административнонаказателна отговорност на нарушителя и протича независимо от административнонаказателното производство. В тази връзка е разпоредбата на чл. 78, ал. 6 от ЗЕС, съгласно която производството по ал. 1 – 4 се прилага независимо от административнонаказателната отговорност на предприятието, която се реализира по общия ред.

Законосъобразно на основание чл. 326 ЗЕС е наложена имуществена санкция в минималния размер от 3000 /три хиляди/ лева. Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за маловажност на нарушението, тъй като същото не се отличава от други нарушения от същия вид и разкрива типичната за това нарушение степен на обществена опасност. Законодателят въвежда отчетността на предприятията, извършващи обществени електронни мрежи и/или услуги, за да дисциплинира същите при осъществяване на обществени електронни съобщения, то да е с необходимото качество и съответно на специалния закон, при съобразяване с правата на потребителите и условията за развитие на конкуренцията. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид, тъй като дружеството с бездействието си е възпрепятствало КРС да осъществи контрол на дейността му през 2017 г.

Предвид горното, настоящият състав намира, че касационната жалба е неоснователна, а решението на районния съд е постановено при правилна преценка на фактите и правилно прилагане на материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

Поради изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 243699/ 15. 10. 2019 г. по НАХД № 9063/2019 г. на Софийския районен съд, 135 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.